

det Udseende af. Der er saa vist god Grund til at tage den Sikkerhed, der skabes ved, at vi faar dette Troppekongent derved. Og at det bliver vel uddannede og øvede Tropper, finder jeg, er en Selvfølge.

Maegaard: Jeg vil gerne til det ærede 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen) sige, at jeg havde hidtil troet, at naar det ærede Medlem forsikrede, at det ikke var af politiske Grunde, Sagen var rejst, var det heller ikke. Jeg har derfor givet det ærede Medlem min Tilslutning, idet ogsaa vi af rent saglige Grunde ønsker den Slags Forhold undersøgt saa grundigt som muligt. Men jeg er blevet noget i Tvivl med Hensyn til det ærede Medlems Forsikring ved nu at høre det ærede Medlem komme nærmere ind paa Sagen. Jeg for mit Vedkommende — og jeg er sikker paa, at det gaar flere Medlemmer paa samme Maade — er ikke ganske klar over, hvad det egentlig er, det ærede Medlem tilsigter. Det ærede Medlem siger, at Forsvarsministeren har taget fejl, han har paa en vis Maade Skylden for, hvad der er sket, han har Ansvaret for alt, hvad der sker indenfor Militærstaten, til ham skal man rette sine Bebrejdelser, og Ministeren maatte selvfølgelig ikke give fejl Besked, han skal give rigtig Besked. Og det ærede Medlem ønskede, at Forsvarsministeren skal gøre det med det allerførste overfor Folketinget, for at der ikke skal strøs Sand paa Sagen, før Folketinget faar denne Besked. Jeg synes dog, der er noget ulogisk i samtidig at kræve hurtig Besked og en grundig Undersøgelse, saa at der kan gives rigtig Besked. For at den Besked, som vi skal have af Forsvarsministeren, kan blive fuldt ud udtømmende, synes jeg, det ærede Medlem ikke skal kræve Besked pr. omgaaende, men være tilfreds med Ministerens Forsikring om, at Undersøgelsen skal blive foretaget saa grundigt, som det er muligt. Naar denne grundige Undersøgelse er foretaget, og alt ligger klart, skal vi modtage Forsvarsministerens Meddelelse, og hvis han har gjort noget galt, skal vi bebrejde ham det og beklage det skete. Men jeg synes ikke, det passer rigtigt, det ene Øjeblik at kræve Besked pr. omgaaende og det næste Øjeblik kræve grundig Undersøgelse. Jeg er derfor ikke fri for at tro, at der foruden det saglige Moment tillige er et politisk.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) var inde paa at begrunde, hvorfor de Radikale nu stemte anderledes end tidligere. Jeg blev højt forbavset over det ærede Medlems Begrundelse, idet han an-

førte, at vi den Gang stod foran Afstemningerne, og deri vilde han se Forskellen mellem den daværende Situation og den nuværende. Hvis det ærede Medlem ikke har anden Begrundelse for den forskellige Stilling, vil jeg sige, at der slet ingen eksisterer. Thi Afstemningerne var paa det Tidspunkt forbi. Vi skulde sende Tropperne ned for at overtage Landet som dansk Besiddelse.

Vejstrup: Maa jeg blot sige til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenburg-Skrumsager) og tillige til den sidste ærede Taler, at det var selvfølgelig „Overdragelsen“ jeg mente, ikke „Afstemningen“. Jeg er ganske klar over, at den ene Afstemning fandt Sted i Februar og den anden i Marts. Dette forandrer imidlertid ikke Stillingen. Sagen ligger ikke saaledes, at Afstemningen fandt Sted den ene Dag, og den næste Dag var alt dansk, og der var ingen Uro med Hensyn til Overdragelsen. Adskillig Tid efter, at Afstemningen havde fundet Sted, var Forholdet det samme, som det ærede Medlem forudsatte paa Tiden for Afstemningen.

Maegaard: Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem og jeg er enige om, at Befolkningen er ganske den samme nu, som den var i Marts. Der er ikke kommet andre Elementer til. Det ærede Medlem mener imidlertid, at paa det Tidspunkt var der Brug for en større Militærstyrke, men det er der ikke nu, nu er der ikke en Gang Brug for Halvdelen. Det forstaar jeg ikke rigtig. Jeg mener, at hvis Befolkningen og de civile Myndigheder dernede har den Opfattelse, at en mindre Militærstyrke, saaledes som her foreslaaet, er ønskelig af Hensyn til Ro og Orden i Sønderjylland, bør vi efterkomme dette Ønske, saa meget mere som det, der her foreslaas, ikke i Længden medfører direkte Udgifter for Statskassen.

Vejstrup: Jeg kan ikke erkende, at Forholdene skulde have været de samme paa det daværende Tidspunkt og nu. Det forekommer mig, at hver maa kunne sige sig selv, at Forholdene er væsentlig forskellige nu og i det Øjeblik, da vi sidst havde et Lovforslag af lignende Karakter til Behandling.

Maegaard: Det ærede Medlem glemte at omtale, hvilken Forskel der var paa Forholdene den Gang og nu. Det vilde have sin Betydning at faa det forklaret.

Vejstrup: Jeg troede ikke, det var nødvendigt at oplyse det for det ærede Medlem. Jeg troede, det ærede Medlem kunde